

I øvrigt ønskes den kommunale understøttelses-udgang bevaret med statsrefusion af halvdelen af udgiften som hidtil.

Bestemmelsen i stk. 3, sidste pkt. om, at kommunerne i et vist omfang er pligtige at afholde undervisningsudgiften, er en konsekvens af § 3, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 220 af 18. juni 1958 af lov om folkeskolen, der lyder således:

„Enhver kommune og ethvert skoleforbund har pligt til at indrette hovedskoleundervisning for det 8. skoleår, når der i kommunen henholdsvis fra vedkommende skoleforbunds område melder sig mindst 10 elever til undervisningen. Kommuner, der ikke — alene eller gennem skoleforbund — har indrettet hovedskoleundervisning for det 8. skoleår, skal efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte regler afholde udgifterne til undervisning og læremidler for de i vedkommende kommune hjemmehørende børn, der i det 8. skoleår følger undervisningen på et kursus af mindst 5 måneders varighed på en i henhold til lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v. anerkendt efterskole eller ungdomskostskole, for efterskolernes og ungdomskostskolernes vedkommende dog kun i det omfang, hvori udgifterne ikke dækkes gennem de i loven om ungdomsundervisning m. v. fastsatte tilskud.“

Det synes rimeligt, at kommunerne i de tilfælde, hvor de er forpligtede efter denne bestemmelse, alene og uden statsrefusion bærer udgiften til læremidler og den del af elevbetalingen, jfr. stk. 1, der omfatter udgiften til undervisning. Såfremt en elev tillige er berettiget til statstilskud efter stk. 2, beregnes dette alene i forhold til den del af elevbetalingsudgiften, der vedrører opholdet.

Til § 35.

For at undgå fortolkningstvivl foreslår man bestemmelsen i stk. 2 affattet således, at der altid for $\frac{1}{3}$ af undervisningstimerne udbetales den landøkonomiske forening tilskud i forhold til maksimumstimelønnen i ungdoms- og aftenskolen.

Ved den foreslåede tilføjelse til stk. 3 opnår man en forenkling i administrativ henseende, idet ansøgning om godkendelse af undervisningsplan og om udbetaling af tilskud herefter ikke skal passere de respektive kommunale ungdomsnævn og kommunalbestyrelser, men indsendes direkte til amts-ungdomsnævnet. Denne forenkling vil især få praktisk betydning for skoler, der har flere undervisningssteder i forskellige kommuner.

Man anser det for hensigtsmæssigt, at vinter- og sommerkursus ligestilles, således at sommerunder-

visning betragtes som en selvstændig undervisningsenhed på linje med vinterundervisning. Ved ændringsforslaget til stk. 4 tages hensyn hertil, medens forslaget gennemførelse ikke i øvrigt kræver lovændring. De nærmere regler for godkendelse af sommerundervisning, herunder om forholdet mellem praktisk og teoretisk undervisning, vil blive fastsat af undervisningsministeren.

Ligesom for dagungdomsskolen foreslår man for den landbrugsfaglige dagskole statens og skolefondens tilskud til lærerlønnen forhøjet fra 75 pct. til 85 pct. Da den landbrugsfaglige undervisning normalt er tilrettelagt for personer over 18 år, mener man, at ydelsen af den forhøjede refusion må begrænses til de tilfælde, hvor undervisningen er tilrettelagt specielt for unge i den for den almindelige ungdomsskole gældende alder. Det bemærkes i denne forbindelse, at kun ca. $\frac{1}{3}$ af eleverne i samtlige landbrugsfaglige skoler er under 18 år.

På samme måde foreslår man, at forslaget i § 16 om tilskud til ungdomsskoleelevers befodringsudgifter finder tilsvarende anvendelse her.

Det må anses for rimeligt, at der ydes de landøkonomiske foreninger, der afholder godkendt, landbrugsfaglig undervisning i egne skolebygninger, et tilskud på 5 kr. pr. undervisningstime til dækning af lokaleudgifter. Der er for tiden 7 sådanne skolebygninger.

Til § 36.

Man anser det for ønskeligt, at der ved fritidsarrangementer, herunder ekskursioner, museums- og teaterbesøg, idræt og lignende, der iværksættes af en ungdomsskole for ungdomsskolens elever, åbnes mulighed for at yde tilskud til elevernes befodringsudgifter og har derfor foreslået optaget en bestemmelse herom.

Man anser det endvidere for ønskeligt, at ungdomsskolens elever får gratis befodrning ved rejser til og fra lejrskoler, og man har derfor ved den foreslåede tilføjelse til stk. 2 åbnet mulighed for, at kommunen eller en stedlig kreds, såfremt den udreder udgiften hertil, kan få refunderet $\frac{2}{3}$ af udgiften hos staten. Da man vil anse det for mest hensigtsmæssigt, at der tilsikres ungdomsskolens elever en egentlig ret til fribefodrning i henhold til undervisningsministeriets bekendtgørelse om fribefodrning af skoleelever m. fl., vil man imidlertid søge denne elevgruppe optaget som fribefodringsberettiget efter reglerne i nævnte bekendtgørelse, så snart der måtte vise sig mulighed herfor.

Ændringsforslaget til stk. 3 skyldes, at godkendelsen af skoleplaner for visse ungdomsskoleformer indtil videre er foreslået henlagt til undervisningsministeriet, jfr. forslaget til § 13.